Выходить у Львовѣ що дня (кро̂мъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація и Експедиція по̂дъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція по̂дъ ч. 4 улиця св. Антонього.

Письма приймають ся лишь франкований.

Рекламаціи неопечатани̂ во̂льни̂ о̂дъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Льво̂вскои“.

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Ґазеты Льво̂вскои“ и въ ц. к. Старостствахъ на провинціи:
на цѣлый ро̂къ 2 зр. 40 к.
на по̂въ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Подиноке число 1 кр

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый ро̂къ 5 зр. 40 к.
на по̂въ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . 45 к
Поодиноке число 3 кр

Ч. 30. Пятниця 8 (20) Лютого 1891. **Ро̂къ I.**

Переглядъ політичиый.

Polit. Corresp. пише: Передъ четырома роками круги промышленни̂ одного зъ галицкихъ пограничныхъ повѣто̂въ внесли до министерства торговлѣ зажаленье, зъ причины кривды, якои до̂знають зо̂ стороны прибуваючихъ зъ Россіи по̂дданыхъ россійскихъ, выконуючихъ различни̂ промыслы. Министерство торговлѣ звернуло въ наслѣдокъ того увагу властей компетентныхъ, що по̂ддани̂ россійски̂ до зачатя якого небудь промыслу въ Австріи формального призволеня не потребують, а лишень повинни̂ на жаданье выказати ся формальною взаимностію зо̂ стороны Россіи; що до розпочатя и веденя промыслу суть они одже на ро̂внѣ зъ туземцями. Понеже однакъ стверджено, що австрійски̂ жиды въ Россіи, по̂дъ взглядомъ розпочатя и веденя промыслу по̂длягають бо̂льшимъ ограниченямъ, длятого жиды россійски̂ въ Австріи мусять старати ся о формальне припущенье до выконуваня промыслу.

Того рода инструкцію до̂стали правительства краєви̂ въ Галичинѣ и Буковинѣ, при чо̂мъ додано увагу, що повысше вказана засада має бути застосовувана такъ довго, якъ довго не змѣнить ся обходженье Россіи взглядомъ австрійскихъ жидо̂въ промысловцѣвъ, а на случай же, коли о̂дносины ти̂ змѣнять ся, буде выдане дальше розпорядженье що до способу застосованя засадничои постановы.

Начальный зарядъ французкои партіи ро̂бо̂тничои выдавъ о̂дозву до робо̂тнико̂въ Франціи, завзываючи ихъ до урядженя публичнои манифестаціи въ дни 1. мая, яко въ дни, выбранымъ на свято робо̂тнико̂въ. Одозва свѣдчить, що жаданье нормального осьмогодинного дня робочого, до котрого стремлять демонстраціи, есть дѣйстно то̂лько першимъ крокомъ до цѣлковитого высвободженя працѣ и робо̂тнико̂въ зъ по̂дъ переваги капитало̂въ и хлѣбодавцѣвъ.

Праса французка выражає ся дуже прихильно о програмово̂мъ освѣдченю нового италійского габинету. Всѣ дневники по̂дносять, що Рудини цѣлкомъ инакше говорить о Франціи, якъ звычайно робивъ то Криспи. *Temps* каже, що въ уступахъ освѣдченя, дотычачихъ політики заграничнои, пробиває ся о̂дъ давна вже позабутый въ Италіи тонъ розсудку и умѣркованя. Въ загалѣ програма Рудинього — пише *Temps* — доводить ясно, що хотяй новый шефъ габинету и єго товаришѣ не хотять зо̂рвати наразъ зъ дотеперѣшнымъ напрямомъ, однакъ нови̂ ти̂ люде вводять нового духа до дальшои ситуаціи.

Инши̂ дневники французки̂ зазначують впрочѣмъ, що програма Рудинього мѣстить до теперь лишень слова, треба теперь ждати на дѣла. Єсли же поступованьє нового ґабинету буде зго̂дне зъ по̂днесеною програмою, тогды и Франція зо̂ своєи стороны повинна щось здѣлати для полѣпшеня сусѣдскихъ о̂дносинъ обохъ державъ, а министръ Рібо̂тъ легко знайде до того нагоду.

Въ справѣ меморіялу епископо̂въ французкихъ, о яко̂мъ мы обширнѣйше згадали, мусимо донести, що епископъ Фреппель мавъ двугодинну авдієнцію у Папы. Св. Отець принявъ го мабуть дуже ласкаво, выслухавъ терпеливо єго выводо̂въ, а опо̂сля освѣдчивъ, що не може змѣнути своихъ о̂дносинъ до правительства французкого. Въ блудѣ однакъ бувъ бы той, кто уважавъ бы єго за оборонцю републики и републиканьскои формы правленя, бо боронить о̂нъ лишень интересу Церкви католицкои, котрый на то̂мъ залежить, щобы католики черезъ чинный удѣлъ въ житю політично̂мъ, облегчили побѣду своимъ засадамъ

Высша Рада працѣ, вытворена зъ нѣдра избы депутованыхъ, зо̂брала ся въ Парижи на перши̂ засѣданя. Перше всего має она розтрясати слѣдуючи̂ квестіи: Утворенье судо̂въ полюбовныхъ для лагодженя справъ межи ро̂бо̂тниками и працьодавцями; организація бюръ, маючихъ посередничити въ справахъ робо̂тнико̂въ, шукаючихъ роботы; унормованье платы деннои и способу выплаты, а также нетыкально̂сть гонорариѣвъ робо̂тничихъ.

Пару днѣвъ тому, донесли мы о розрухахъ, яки̂ мали мѣсце въ Петербурзѣ середъ робо̂тнико̂въ, занятыхъ при будо̂влѣ адмиралціи, а то по причинѣ неслушного обниженя платы черезъ коменданта порту контр-адмирала Верховского. На разѣ удало ся привернути порядокъ, но теперь розпочали ся ворохобнѣ на ново, понеже комендантъ порту, мѣсто лаго̂дно влѣяти на робо̂тнико̂въ выступивъ зъ грозьбами, що роъзярило до тои степени робо̂тнико̂въ, що лишень войско могло го охоронити передъ ихъ яростею. Въ наслѣдокъ того. генеральный адмиралъ фльоты в. князь Алексей Александровичь удѣливъ контр-адмиралови острои наганы, причо̂мъ заповѣвъ єму усуненье зъ посады команданта порту въ Петербурзѣ и перенесенье до Владывостоку. Кро̂мъ того старає ся в. князь полагодити загально за слушни̂ узнани̂ бажаня штрейкуючихъ.

Polit. Corresp. подає зъ Риму вѣсть, що правительства Англіи и Сполученыхъ Державъ Америки постановили во̂звати короля Гумберта на розъємцю въ справѣ спо̂рно̂й ловитвы рыбъ въ заливѣ Беринґа.

АНГЕЛЪ.

(Зъ Андерсєна).

Звычайно, коли вмре яка добра дитина, зступає на землю Ангелъ Божій, бере умерле дитя на руки, розносить свои велики̂ бѣли̂ крыла, облѣтає всѣ мѣсця, котри̂ колись любила дитина, зрывае повну жменю цвѣто̂въ и несе ихъ до Бога, абы тамъ еще красше якъ на земли розцвили ся. Господь Богъ пригортає всѣ цвѣтки до серця, але ту цвѣтку, котра єму наймилѣйша — цѣлує, а о̂дтакъ до̂стає она спѣвучій голосъ, щобы всю вѣчно̂сть спѣвати.

Все тоє, бачь, росказувавъ Ангелъ одно̂й дитиноньцѣ, коли єѣ по смерти взявши, о̂дносивъ до неба, — а дитина слухала тои оповѣсти неначе-бъ черезъ сонъ. Неслись они горою по-надъ мѣсця знаєми̂, де колись бавила ся дитина, тай прилетѣли по-надъ садъ, де цвѣли чудъ—цвѣты.

— Котри̂ собѣ возмешь, щобъ посадити въ небѣ? — спытавъ Ангелъ.

Стоявъ тамъ смаглый, пречудный корчь рожевый, але якась недобра рука зломила пень такъ, що всѣ гилѣ зъ розцвѣвшими пучками упали на до̂лъ и увяли.

— Бѣдна рожа! — жаловало дитя — возьми ю, щобъ тамъ у Бога могли єи цвѣтки о̂джити. Ангелъ взявъ рожу и за ти̂ слова поцѣловавъ дитя, а малютка розплющила очи до половины. Нарвали тамъ они ро̂жныхъ красненькихъ цвѣто̂въ, никлои маруны, дикихъ братчико̂въ и ще иншихъ.

— Тожь то теперь маємо цвѣтко̂въ! — радовало ся дитя, а ангелъ притакнувъ єму головою, але ще не квапились до Бога. Була тогды но̂чь и всюды глубока тишина. Лечучи дальше притяминули ся они у яко̂мсь велико̂мъ мѣстѣ, де спустились на одну зъ найузшихъ уличокъ. Тамъ лежало мервы, попелу и ро̂жного смѣтя доволи. Була тамъ мабуть перево̂зка, бо потовчени̂ тарѣлки, поломани̂ гипсови̂ фигурки, стари̂ капелюхи та всѣляке драньтє валяло ся, що все не дуже гарно выглядало.

Мѣжь тымъ смѣтьемъ указавъ Ангелъ на лежачій розбитый вазоникъ. Засохла земля зъ него выпала, решта лишь клубкомъ коло корѣня якоись мертвои ростины лишилась.

— Возьмѣмъ єѣ — каже Ангелъ, — а по дорозѣ я розкажу тобѣ, чому.

Взяли, — полетѣли, а Ангелъ такъ ставъ розказувати:

— Тамъ въ долѣ, въ тои узенько̂й уличцѣ, въ низко̂й пивницѣ мешкавъ оденъ бѣдный хлопчина. Зъ малку вже о̂дь найраньшихъ лѣтъ, хоровитый не встававъ о̂нъ зъ постели.

Коли єму часомъ полекшало, то бувало ледви на куляхъ разъ и другій пройде ся по хатѣ; и то̂лько всего. Рѣдко коли лѣтомъ на якє по̂въ годинки сплыли лучѣ сонця до єго пивницѣ. Отже, коли бѣдака тамъ сидѣвъ и ясне соненько на него грѣло, та черезъ тоненьки̂ пальчики червоне проглядало, радѣвъ о̂нъ сердега, думаючи що о̂нъ на дворѣ. Зелену весняну красу лѣса знавъ то̂лько зъ того, якъ разъ сынъ сусѣда принѣсъ єму галузку бучины. Галузку тую тримавъ собѣ надъ головою, та снилось єму що о̂нъ тамъ по̂дъ бучиною у лѣсѣ, де соненько свѣтить, де щебечуть пташенята. Разъ якось саме на весну той самый хлопчина принѣсъ єму цвѣтко̂въ зъ поля, межи котрыми одна припадкомъ була зъ корѣнемъ. Тую цвѣтку заразъ посадили въ горшокъ зъ землею и поставили на окнѣ при само̂мъ ло̂жку слабого. Цвѣтка була щасливою рукою посаджена, принялась, росла, що року пускала нови̂ наростки — що ро̂къ розцвитала. Була она для слабого цѣлымъ великимъ садомъ, була єму скарбомъ на свѣтѣ. О̂нъ такъ єѣ по̂дливавъ, такъ дбавъ о ню, такъ стерѣгъ, щобъ анѣ одно промѣнье сонечне єи не минало.

Цвѣтка вплѣталась въ єго сонни̂ мрѣи, божь она для него лишень росла, для него проливала сво̂й запахъ и єго веселила око. Коли умиравъ, до неи звернувъ о̂нъ своє блѣденьке лице, на неи споглядали пригасаючи̂ очи.

Вже ро̂къ тому, якъ о̂нъ тамъ у Бога. Ро̂къ цѣлый стояла рослина позабута на о̂кнѣ,

Въ Брукселѣ ôдбуваютъ ся части̂ зôбраня робôтниковъ, маючи̂ на цѣли обговоренье организаціи загального безроботя на злучай ôдкиненя ревизіи конституціи. Штрейкъ, якій маютъ въ такôмъ разѣ урядити роробтники, прибере нечувани̂ розмѣры.

Межинародный конґресъ соціялистôвъ ôдбуде ся въ Брукселѣ, на дню 18 серпня с. р.

Гарашанинъ поставивъ въ скупштинѣ интерпеляцію, въ котрôй запытує правительство, чи протоколъ пôдписаный королемъ Миляномъ и реґенціею въ 1889 р., годить ся зъ конституціею и чи єсть ще яка инша умова зъ Миляномъ? Чи правительство єсть того погляду, що умовы, заключени̂ зъ Миляномъ, обовязуютъ край и чи до переведеня тыхъ умовъ треба ужити власти державнои? Гарашанинъ очевидно ворогує противъ Миляна всякими способами и стоить въ звязи зъ королевою. Онъ розсѣває такожъ всѣляки̂ поголоски о Милянѣ за границею. Милянъ надôславъ оногды телеґраму до вѣденьского кореспондента *Times*-а, що вѣсть, будьто-бы ôнъ передъ своимъ выѣздомъ зъ Сербіи, дôставъ ôдъ правительства 100.000 франкôвъ, єсть неправдива и що ту вѣсть розпустивъ Гарашанинъ зъ ненависти до него.

Вчера подали мы вѣсть, о ôдозвѣ, яку выслали робôтники бельгійски̂ до епископôвъ. Ôдозва та голосить такъ: „Отче Кардинале Архиепископе, Отцѣ Епископы! Єсте въ нашôмъ краю начальниками Церкви католицкои, котрои Основатель ознаймивъ, що всѣ люде суть братьми и всѣ собѣ рôвни̂. Єсте слугами религіи, котра предпоручує супокôй середъ всѣхъ людей. Єсте заступниками и повномочниками сторонництва людей бѣдныхъ и вывлащеныхъ. котре то сторонництво безъ тенденціи религійнои, основане зôстало для обороны запознаныхъ правъ всѣхъ людей утисненыхъ и вызыскуваныхъ, безъ взгляду на ихъ вѣроисповѣданье и ихъ погляды философични̂. Бажаючи запевнити на землѣ панованье вôльности, побратимства и згоды, котру вы учителѣ намъ предпоручуєте, посвячуємо всю нашу силу умыслову и енергію. Єсть въ краю нашôмъ поганый, переходячіи всяки̂ границѣ привилею, силою котрого, 130.000 Бельґôвъ, котри̂ ôдъ решты горожанъ не суть анѣ лѣпши анѣ працевитши̂, анѣ учтивѣйши̂, анѣ пожиточнѣйши, стають ся неограниченными панами и позваляє имъ повнити власть надъ пôвтора миліонами Бельгôвъ, рôвныхъ собѣ братей. Така несправедливôсть не подобає ся вамъ певно такъ якъ и намъ, тымъ бôльше, що не годять ся они зъ приписами вашои религіи.

Въ дальшôмъ тягу просять робôтники Епископôвъ, щобы тоти̂ освѣдчили ся за заведеньемъ загального права голосованя, и въ тôй цѣли щобы выдали ôдповѣдный манифестъ до народу цѣлого, або бодай до католикôвъ бельгійскихъ.

Справы школьни̂.

Ц. к. Рада школьна краєва ухвалила на засѣданю дня 16 лютого 1891:

1. Поручити до библіотекъ шкôль середныхъ працѣ математично-физични̂ часописи науковои;

2. зачислити въ рядъ книжокъ дозволеныхъ при науцѣ спѣву въ школахъ середныхъ книжочку п. з.: „Служба хоральна“ И. Фука;

3. приняти до вѣдомости справозданье люстраційне ц. к. инспектора шкôльного краєвого, І. Левицкого, зъ визитаціи ц. к. гимназіи въ Самборѣ, затверджаючи дотычачи̂ внесеня;

4. поручити суплентови ц. к. гимназіюмъ въ Самборѣ, Володимирови Будзиновскому, науку спѣву въ тамошнôмъ закладѣ;

5. поручити науку ґимнастики въ ц. к. гимназіюмъ въ Коломыи, Казимирови Гачевскому, учителеви тамошнои школы народнои;

6. признати професорови ц. к. гимназіи въ Коломыи Валеріянови Крициньскому, другій додатокъ пятилѣтный, начавши ôдъ дня 1. лютого 1891;

7. покрыти недобôръ краєвого фонду шкôльного емеритального за мѣсяць листопадъ и грудень 1890 р.;

8. поручити до библіотекъ шкôльныхъ округа кракôвского и хшанôвского книжочку п. з.: „Школы нарôдни̂ въ Краковѣ и его округзѣ ôдъ року 1815 до року 1873“ А. Пайонка;

9. затвердити выбôръ Максимиліяна Здульского и дра. Іоана Губки на репрезентантôвъ рады повѣтовои въ Кольбушовôй, до тамошнои ц. к. Рады шкôльнои округовои;

10. опредѣлити Станислава Коминковского, управителя четыроклясовои школы мужескои въ Мысленицяхъ на другого репрезентанта учителѣвъ до ц. к. рады шкôльнои округовои въ Мысленицяхъ;

11. позволити Юліянови Семіонови, учителеви школы нарôднои въ Соколôвцѣ, повѣта Косôвъ, на повненье занятій експедіента почтового черезъ одинъ рôкъ;

12. перевести школы филіяльни̂ въ Рицерцѣ дольнôй повѣту Живецъ; и

13. въ Милику, повѣта Новый Сончъ, на школы етатови̂ ôдъ 1 вересня 1891;

14. зорґанизовати ôдъ 1. вересня 1891 въ Берегахъ долѣшныхъ повѣту Лѣско;

15. въ Лобзовѣ, повѣту Лѣско, школы статови̂; а

16. въ Пôльнôй, повѣта Грибôвъ, школу филіяльну; такожъ

17. въ Мшанцѣ, повѣта Горлицѣ, школу филіяльну ôдъ дня 1. вересня 1893;

18. заименовати Станислава Ценглера заступникомъ учителя школы цвѣчень въ ц. к. семинаріи учительскôй мужескôй въ Краковѣ;

19. Дамяна Гаврана учителемъ школы филіяльнои въ Купновицяхъ.

Именовати сталыми учителями: 20. Іосифа Накельного въ Луцѣ горѣшнôй; 21. Михаила Корецкого въ Николаєвѣ; 22. Іосифа; Глуца въ Охотницѣ; 23. Антонього Зембиньского въ Малôй; 24. Николая Бѣлецкого въ Угриновѣ; 25. Матея Ференцсака въ Ранижовѣ; 26. Іоана Гребенôвского въ Монастерци 27. Изидора Самотулку въ Надѣєвѣ; 28. Юрія Михаловского въ Мизуню и Казиимру Гайттинґерôвну заступницею учительки школы цвѣчень въ ц. к. семинаріи учительскôй женьскôй въ Краковѣ.

Краєва опѣка надъ убогими.

Важна справа опѣки надъ убогими въ Галичинѣ, жде на своє залагодженье краєвымъ уставодавствомъ. Хотяй право державне о приналежности до гмины зъ 3 грудна 1863, дає можнôсть зъубожѣлымъ членамъ данои громады користати зъ пôдмоги и опѣки въ роднинôмъ мѣсци, то однакъ тоє право не єсть достаточне дла унормованя ôдносинъ бѣдакôвъ до краєвои суспôльности. Въ чôмъ же лежитъ тая недостаточнôсть? Въ неможности набутя права свôйщины, черезъ засѣдженье меншого або бôльшого протягу часу, въ якôйсь громадѣ.

Згадане державне право о приналежности до громады, выключуюче можнôсть набутя того права черезъ засѣдженье, а допускаюче лише уродженье яко титулъ до права свойщины; оставляє по за тымъ правомъ и пожиткомъ зъ него всѣхъ убогихъ, котры его тамъ де перебуваютъ череъ уродженье не набули. Пошукуванье того права потягає за собою не для одныхъ велики̂ трудности и коштъ, а не мало коштує и шупасництво до мѣсця уродженя такихъ, котри̂ мимо довшого перебуваня тамъ де не роджени̂, не маютъ права, яко убоги̂ до заосмотреня зъ фондôвъ тои гмины.

Недостаточнôсть тои уставы якъ вже мы згадали, лежить въ тôмъ, що не єсть умождивлене нею, особамъ довшій часъ замешкуючимъ и працюючимъ въ якôйсь гминѣ, набути тамъ черезъ засѣдженье права свôйщины. Справедливо бо, такимъ бѣднымъ, котри̂ въ якôйсь мѣсцевости вѣкъ свôй пробули и тамъ свои положили силы, щобы тамъ мали опѣку та заосмотренье на злучай недуги або старости.

Тому отъ-же недостаткови уставодавства державного, край черезъ ôдповѣдни̂ постановленя и уряджения автономичныхъ институцій для пôдмоги убожества, може зарадити. Пробу такого зарадженя недостаткови державного права о свôйщинѣ убогихъ, зробила краєва устава зъ р. 1885 въ Долѣшнôй Австріи, постановивша: що фондъ краєвый звертає громадамъ выдатки на заосмотреніє такихъ убогихъ, котри̂ маючи право приналежности въ другôй мѣсцевости Долѣшнои Австріи, черезъ 10 лѣтъ по за тою мѣсцевостею перебували и не ôдъ своєи громады, а ôдъ тои, де найшли ся въ бѣдѣ, помôчи дôзнали. Правда, що тая практика не малый тягарь завдала фондови краєвому, и повлѣяла на ослабленье пильности дотычныхъ органôвъ въ вышукуваню свôйщины бѣдакôвъ потребуючихъ помочи, однакъ процедура заосмотрюваня убогихъ черезъ згадану постанову упростила ся, и оставъ зробленый починъ полѣпшеня правныхъ ôдносинъ убожества до суспôльности.

Згадана устава зъ 1885 р. ще и зъ тои причины достôйна уваги, що при недостатку тамъ повѣтовыхъ радъ, признала она за потребне вытворити тôй посередный органъ межи краємъ а громадами, котрый-бы межи иншимъ, контрольовавъ выдатки громадъ на заосмотренье бѣдныхъ.

Пôсля згаданои уставы Долѣшнои Австріи, краєвый фондъ звертає громадамъ выдатки на убогихъ котри̂ породили ся въ публичныхъ положничихъ заведеняхъ; звертає $^4/_5$ выдаткôвъ на такихъ убогихъ, котри̂ для невыслѣдженя ихъ свôйщины, остали приписани̂ до тои громады де перебували; звертає $^4/_5$ выдаткôвъ на заосмотренье чужинцѣвъ и такихъ бѣдныхъ, котри̂ не маютъ въ краю права свôйщины, и о скôлько ти̂ выдатки не покрыють ся зъ другихъ жерелъ. Крôмъ того, згадана устава вкладає на фондъ краєвый кошты заосмотреня убогихъ такихъ, котри̂ зовсѣмъ въ мѣсцевости своєй свôйщины не мешкали и черезъ 10 лѣтъ по за нею перебували, а надто, дає право громадамъ черпати зъ фонду краєвого запомоги на заведенье шпиталѣвъ и притулискъ для бѣдныхъ.

У насъ вже пôднесено тую справу въ розправѣ Др. Бронислава Лозиньского минувшого року выданôй, пôднесено еѣ по часописяхъ, справа бо та немалои ваги. Єсть надѣя, що и въ Соймовôй Палатѣ незабавомъ она пôднесена та полагоджена буде, що може наступити тимъ латвѣйше, о скôлько вже на тôмъ поли, по другихъ краяхъ державныхъ пороблено пробы въ тôмъ напрямѣ, а зъ котрыхъ скористати легко буде можна.

Акція передвыборча.

Коло мужѣвъ довѣрія клюбу соймовои лѣвицѣ, рѣшило одногосно на засѣданю своимъ дня 16 с. м. поставити и попирати кандида-

---

не було кому пôдливати, засохла врештѣ, тай выкинули за ôкно нездалу сердегу при перевôзцѣ на друге помешканье. Ось она, тая цвѣтка, самѣсенька бѣдна, засохла цвѣтка, возмѣмъ еѣ до нашои кѣтицѣ, она бо менѣ бôльше радости приносить чимъ найкраснѣйши̂ цвѣты зъ городу княгинѣ.

— „Та ôдки ты знаєшь о тôмъ всѣмъ“?— спытало дитя, несене Ангеломъ на небеса.

— Якъ-же менѣ не знати — ôдповѣвъ Ангелъ, — тажь бо я той самый бѣдный хлопчина, що ходивъ на куляхъ, то моя цвѣтка.

Учувши таке, дитя цѣлкомъ вже розплющило очи, та споглянуло зачудоване на ангельске ясно сіяюче лице. А въ тôй хвилѣ ôдчинило ся передъ ними небо, де радôсть и щастье. Богъ пригорнувъ померше дитя до Свого Серця, и о чудо! въ него выросли крыла таки̂ сами̂ якъ у тамтого ангела, та вже разомъ лѣтають. Богъ всѣ цвѣты принесени̂ зъ свѣта пригорнувъ до серця, а ту бѣдну, засохлу полеву цвѣтку поцѣловавъ. Въ мигъ ожила она, и чуднымъ заспѣвала голосомъ, разомъ зô всѣми ангелами, що уносились доокола Бога, одни̂ поблизше, други̂ оподаль въ великихъ кругахъ поза тамтыми, а поза ними ще нови̂ круги пливучи̂ въ безмѣрну даль....

туру п. Станислава Щепановского на посла мѣста Львова.

Ґрафъ Юрій Борковскій оголосивъ въ часописяхъ, що не гадає старати ся о мандатъ зъ округа меншихъ посѣлостей Тарнопôль, Скалатъ, Збаражъ.

Въ Коломыѣ ôдбуло ся дня 14 с. м. зôбранье комитету предвыборчого коломыйского христіянъ зъ дельєгатами христіяньскими мѣстъ Бучача-Коломыи-Снятнна. На зôбраню тôмъ поставлено кандидатуру гр. Едмонда Стажиньского.

Комитеты Залѣщицкій и Городеньскій скликали на нынѣ (19 с. м.) предвыборчі зборы выбирателѣвъ.

На округъ Теребовля-Гусятынъ поставлено кандидатуру п. Чайковского.

Передвчера ôдбуло ся въ Флорисдорфѣ згромадженье предвыборче політичного стоваришеня „Gleichheit" въ цѣли нарадженя ся надъ тимъ, яке становище соціяльна демократія заняти повинна при выборахъ до Думы державнои. Бесѣдники звертали ся пристрасно противъ кандидатôвъ консервативныхъ а именно противъ князя Альойзія Лихтенштайна.

Дня 15 лютого здававъ молодоческій радикалъ-посолъ дръ Юлій Ґреґръ въ Либнѣ, пôдъ Прагою справу зъ дѣяльности Думы державнои пôдчасъ послѣднои сесіи. Выборцѣ, котрымъ предводивъ мѣсецевый начальникъ мѣста п. Воктара, повитали входячого посла голосными криками: Na zdar! и Slava! Дръ Ґреґръ розпочавъ досыть довгу промову ôдъ розобраня значѣня ческого сойму и права державного. Тѣи послѣдні династія удержить и ôдновить, бо оппрає ся она въ Австріи лишень на ческôмъ народѣ, такъ само якъ въ Угорощинѣ на Мадярахъ. „Идея передова єсть дуже важнымъ чинникомъ; она сполучила Италію и Нѣмцѣ, она милоны Румунôвъ угорскихъ пре до ихъ братей по за границѣ Угоръ. Якъ Румунія абсорбує Румунôвъ угорскихъ а Италія тирольскихъ Итальцѣвъ, такъ само Нѣмцѣ австріяцкій що разъ больше прихиляти ся будуть до Звязку нѣмецкого, а одинокими пôдпорами династіи останутъ краѣ короны св. Стефана и св. Вацлава. Зъ тои причины належить ôдновити ческе право державне а не розлучну лучнôсть Чехъ, Моравы и Шлеска, затвердити черезъ торжественне вложенье короны св. Вацлава, на голову монарха Австро-Угоръ".

Конець загонистои бесѣды Ґреґра єсть слѣдуючій: Въ новôй Думѣ державный, где Нѣмцѣ правдоподобно будуть мали перевагу, выпаде намъ и дальше зъ незмѣнною сталостію бороти ся противо пунктаціямъ угодовымъ. Буде се можливе лишень тогды, коли выберемо на пословъ мужôвъ независимыхъ и розумѣючихъ свои задачѣ и обовязки, а не манячихъ ся мрѣями о гонорахъ и ордерахъ, а готовыхъ въ разѣ узыскания подôбныхъ ôдзначень безпроволочно зложити свои мандаты. Опôсля поручивъ Ґреґръ на кандидата посла на соймъ краєвый, посла Тильшера.

Дня 16 лютого ôдбуло ся въ Грацу згромадженье выборче нѣмецкихъ мужôвъ довѣрія зô Стиріи. Зъ заряду сторонництва усунено всѣхъ умѣркованыхъ, а мѣсце ихъ заняли найскрайнѣйшй Нѣмцѣ-народовцѣ.

Кроника.

Ласка. Є. В. Цѣсарь подарувавъ 86 вязнямъ, карныхъ заведень, решту кары увязненя; 13 вязнямъ при краєвыхъ господарчихъ роботахъ зменшивъ кару, а 79 вязнямъ подарувавъ зовсѣмъ, або почасти обостреня, на цѣлый дальшій протягъ вязницѣ.

— **Украинска колонія въ Малôй Азіи.** Коло мѣста Бруссы (въ Малôй Азіи), якъ вѣдомо, є невеличка украиньска кольонія: се козаки, котрыхъ тутъ оселено за часôвъ зруйнованя Сѣчи. Сими днями переѣзджавъ черезъ Бруссу одинъ чоловѣкъ, котрого увагу звернувъ станъ землякôвъ на чужинѣ. Они заховали свою мову, звычаѣ, навѣть убранье давне, якъ мабуть рѣдко де оно заховало ся. Певне, що всѣ они христіане и хоть тримають ся окремо ôдъ Туркôвъ, Грекôвъ — мусять говорити по турецки. Теперь ихъ чимала свобода; певного рахунку трудно подати, бо про се говорити пôсля туристичнихъ вражѣнь проѣжого чоловѣка було-бъ рѣчею небезпечною. Живуть зъ хлѣборобства та заробôткôвъ у Бруссѣ и мають достатокъ. Школы не мають и ходять до грецкои церквы. На Добруджѣ хочь и богато бôльше живе украиньского народу, та все-жъ не мають просвѣты на своѣй мовѣ, хотяй нихто тамъ вже сему не боронить!. Тежъ саме и туть Намъ вѣдомо, що товариство „Просвѣта" пересылає на Добруджу книжки свого выданя. Вельми здало-бъ ся, щобы тамъ на кошта громадскй заложено школу, де-бъ вчили въ рôднôй мовѣ.

— **Утѣкъ до Америки Осипъ** (Йосько) Зонне книговодчикъ львôвского купця Осипа Раппапорта, укравъ 400 зл. повѣреныхъ єму на заплаченье товарôвъ.

О половину майже зменшило ся въ послѣдныхъ 10 лѣтахъ населенье Ирляндіи. Въ р. 1881 числила она 8,175.117 головъ, въ р. 1856 число то зменшило ся до 6,047.492, а теперь числить заледво 4,716.000.

Царь выдавъ приказъ, щобы репортерôвъ газетъ россійскихъ допускати на маневры, и щобы справозданя ихъ експедіовано якъ найскорше.

— **Самоубôйство.** Въ однôмъ зъ краковскихъ гостинниць отроивъ ся фармацевта Изидоръ Юркевичь, прибувшій тамъ зъ всхôдной Галичины.

— **Теперѣшный презесь габинету италѣйского** маргр. Рудини, має сына, котрый недавными часами переґравъ одного вечера въ карты 600.000 франкôвъ. Було то еще тогды, коли Криспи бувъ президентомъ. Тогды просивъ старый маргр. Рудини Криспія, щобы му помôгъ вытягнути єго сына зъ злого товариства римскихъ легкодухôвъ Криспи приказавъ, щобы молодый Рудини ôдправивъ ся до италійского гарнизону въ однôй зъ твердинь Абиссиньскихъ. Отець зôставши презесомъ габинету, наказу сего не знѣсъ.

— **Пожички.** Зъ пожичкового краєвого фонду промыслового, основаного соймомъ на пôдпомаганье промыслу краєвого, удѣливъ выдѣлъ краєвый пожички: першôй звязковôй гарбарни въ Ряшевѣ 15 000 зр.; товариству торговлѣ шкôръ и выробôвъ ткацкихъ въ Ланьцутѣ пожичку 4000 зр. и субвенцію 400 зр.; товариству львôвскому для доставъ войсковыхъ пожичку 10.000 зр.

— **Факультетъ медичный у Львовѣ.** Минувшои суботы ôдбулось въ львôвскôмъ Намѣстництвѣ засѣданье анкеты. и она ухвалила слѣдуючі засады, котрі мають бути пôдставою до дальшихъ переговорôвъ въ справѣ выдѣлу медичного, а именно: 1. Выдѣлъ краєвый заявивъ — зъ застереженьемъ призволеня сойму — готовôсть переняти клиники пôдъ зарядъ краю. 2. Въ тôй цѣли дôмъ для полôжниць, котрый мавъ бути выбудованый въ наслѣдокъ дотычнои ухвали соймовои, розширить выдѣлъ краєвый такожъ на помѣщенье заведеня для недугъ жѣночихъ. 3. Крôмъ того поставить выдѣлъ краєвый, за ôдповѣдною субвенціею правительственною, два будынки на помѣщенье клиники лѣкарской и хирурґичнои, кожда зъ нихъ має мѣстити пятьдесять лôжокъ 4. Будынки для осѣмь неклиничныхъ заведень факультету буде мусѣло правительство выбудувати, що коштувати буде, що найменше пôвъ милiона зр. А що грунты жертвовані громадою пôдъ будову выдѣлу медичного (при ул. Пекарской, де мѣстило ся товариство садôвничо-огородниче), показали ся не дуже ôдповѣдні, тому анкета высказала желянье, щобы мѣсто доставило иншй грунты близько шпиталю.

— **Взôръ стилистики.** Одинъ зъ ряшôвскихъ обывателѣвъ доставъ слѣдуюче запрошенье на весѣлье:

„Wielmożny Panie! Szacunkim osoby Pańskiej ubrażam Pana na afekt przyznaczenia Bożego, do stanu małżeńskiego na dzienoznaczony według życzenia małżeńskiego jako do związka małżeństwa prowadzący na afekt — ktury nasza religije przysługuji to jest do wyobjaśnienia panny młody, do ołtarza przystawić. W razie niemożności upraszam o łaskawe odpowiedź".

Телеґрамы.

7 (19) лютого.

Вѣдень. Объявы катару легкихъ у гр. Таафого прибрали меньшй розмѣры, гр. Таафе мусить однакъ позостати еще въ лôжку и избѣгати всякои розмовы. Найд. Архикнязь Альбрехтъ засягавъ вѣдомости о ставѣ здоровія гр. Таафого.

Вѣдень. *Wiener Ztg.* оголошує рядъ именованъ въ Министерствѣ правосудія, межи иншими именованье совѣтника министеріяльного Кралля, шефомъ секційнымъ, и совѣтника секційного Бальдаша и старшого совѣтника судового Гроузека, совѣтниками министеріяльными.

Пештъ. Министръ вѣроисповѣданя Чакі освѣдчивъ, що въ интересѣ краю лежить перенессенье мѣстопребываня примаса Угоръ зъ Грану до Пешту. Справа єсть теперь предметомъ нарадъ.

Берлинъ. *Polit. Nachr.* доносять, що въ прускôй администрации дôбръ державныхъ пороблено всякі забѣги, щобы на случай можливого нового браку робôтникôвъ, не настигла администрацію хвилева перерва въ доставѣ угля.

Берлинъ. Вчера вечеромъ ôдбуло ся въ „палатѣ чародѣйскôй" згромадженье нарôдне, въ котрôмъ взяло участь кôлька тысячь осôбъ зô всѣхъ верствъ. Згромадженье ухвалило майже одноголосно резолюцію, предложену черезъ Енґля, а жадаючу заведеня тарифы стрефовои, усуненя четвертои клясы вагонôвъ и освѣдчаючу ся противъ новымъ реформамъ на прускихъ желѣзницяхъ державныхъ.

Лондинъ. Вчерайшои ночи спôткали ся два потяги пôдземнои желѣзницѣ „митрополитальнои". Много осôбъ мало ôднести тяжшй ушкодженя.

Брукселя. Брукcельске сполученье партіи робôтничои ôдбуло передвчера згромадженье, на котрôмъ було репрезентованыхъ 52 стоваришень. Вѣче рѣшило урядити загальный штрейкъ на случай, єслибъ парляментъ ôдкинувъ ревизію конституціи. Рѣшено такожъ розширити пропаґанду середь войска и уповажнено раду ґенеральну партіи робôтничои до уложеня манифесту, завзываючого до уряджѣня загального штрейку у всѣхъ робôтняхъ Брукселѣ и околицѣ.

Парижъ. Цѣсарева вдова Фридерикова и княжня Марґарита прибули тутки вчера въ ночи и замешкали въ палатѣ амбасады нѣмецкои и мають забавити туть кôлька дней.

Цетынія. Турецке правительство выслало два батальоны въ цѣли розôгнаня Малисорôвъ и переведеня порядку на границѣ.

Новый Йоркъ. Рѣки въ розличныхъ околицяхъ Огно и западнои Виргиніи выступають зъ берегôвъ. Комуникація желѣзнича въ многихъ мѣсцахъ перервана. Въ Питсбургу и Алleґґени множество домôвъ стоить пôдъ водою, тысячи людей мусять утѣкати.

Торгъ збôжемъ.

19 лютого	Львôвъ	Тернопôль	Пôдволочиска	Ярославъ
Пшениця	7.——8 15	7.——7.85	6.70—7.35	7.10—8.30
Жито	5.80—6.35	5.75—6.20	5.60—5.85	6.——6.45
Ячмѣнь	6.——6.75	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Овесъ	6.——6.40	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Горохъ	6.20—9.75	6.——9.—	6.——8 50	6.30—9.75
Выка	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Рѣпакъ	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Хмель	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Конюшина чер.	42.—52.—	42.—52.—	45.—51.—	45.—52.—
Конюшина бѣла	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Оковита	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—

Все за 100 кильо netto безъ мѣшка.
Хмель ôдъ —·— до —·— за 56 кильо.
Оковита готова за 10.000 літр. пр. loco Львôвъ ôдъ —·— до —·— зл.

Одвѣчательный редакторъ: Адамъ Креховецкій.

ИНСЕРАТЫ

до „Народнои Часописи“ просимо пересылати до конторы пана **ЛЬЕОПОЛЬДА ЛИТЫНЬСКОГО** у Львовѣ, ул. Валова ч. 14. Цѣна стиха въ одноразовôмъ инсератѣ стоить 7 кр., при бôльше разовôмъ помѣщеню 6 кр. ôдъ стиха петитового. Пп. Купцѣ и Промышленники, котрî частѣйше будуть свои оповѣщеня умѣщати, одержують ôдповѣдный рабатъ.

ГАЛИЦИЙСКІЙ

БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

почавши ôдъ 1 лютого 1890 поручає

4% АСИГНАТЫ КАСОВИ

зъ 30 дневымъ выповѣдженьемъ

3½% АСИГНАТЫ КАСОВИ

зъ 8 дневымъ выповѣдженьемъ всѣже знаходячî ся въ обѣзѣ

4½% АСИГНАТЫ КАСОВÎ

зъ 90 дневымъ выповѣдженьемъ, будуть опроцентованî почавши ôдъ дня 1 мая 1890 по 4% зъ дневнымъ терминомъ выповѣдженя.

Львôвъ, дня 31 сѣчня 1890. **Дирекція.**

КАЛЕНДАРЬ ЗДОРОВЛЯ

на рôкъ 1891,

выданый въ польскôмъ языцѣ мѣстить календаріюмъ грецке и латиньске, богато илюстрованый, повенъ цѣкавыхъ розправъ, дотычачихъ збереженя здоровля, посылає

ЛЬЕОПОЛЬДЪ ЛѢТЫНЬСКІЙ,

у Львовѣ, Валова 14,

franco за надосланьемъ 50 кр. а- в.

Новый Закладъ годинниковъ

ІОСИФА КОМОРОВСКОГО

при ул. Академичнôй ч. 5. во ЛЬВОВѢ

поручає достатно заосмотреный

Складъ найновѣйшихъ зигарôвъ и годинниковъ ґеневскихъ.

Всякî направки выконують ся якъ найсовѣстнѣйше.

Мешканьцѣ Львова!

можуть хôснувати ся знаменитымъ вынаходкомъ

проф. Соксельета

Молоко стерилизоване

пôсля методы того професора) єсть найлѣпшимъ зъ штучныхъ кормôвъ для немовлятъ и заступає цѣлкомъ кормъ грудный.

Дѣти, скормленî тымъ молокомъ не слабують на жаднî слабости жолудковî або кишковî и въ загалѣ не пôдлягають такъ легко слабостямъ.

Цѣна мѣсячного кормленя 180 фляшокъ 7 зл.

Молоко коштує найменше два разы только.

Проспекта и поясненя даромъ. Замовленя пріймає

Контора Льеопольда Литыньского,

у Львовѣ, при улицѣ Валовôй ч. 14 (побôчь Центральнои Кавярнѣ).

Пробки даромъ и оплачено!

Всякî сорты

МАТЕРІЙ СУКОННЫХЪ

по удивляючо низкихъ, правдиво фабричныхъ цѣнахъ. Рештки на цѣле убранье цо 2, 3, 4 зр итд. поручає

Karol Beer, Troppau, (Tuchversandthaus).

Пробки даромъ и оплачено!

Аґентôвъ всюда пошукує ся.

К. Ф. ПОПОВИЧЬ

въ Тарнополи

поручає

ВИНА

ôдъ злр. 2·50, 3 и 4·30, червонî по 2·50 и 3 злр. Franco бочôлка и порто

Прошу о ласкавî замовленя.

найлѣпшій, бо власного выробу

Буліонъ

заряду **Двора Лапшинъ**

п. Бережаны: кильо

№ 00 зъ труфлями 7 зр. 50 к.

„ I доскональый 6 „ 50 „

„ II знаменитый 5 „ 50 „

Буліонъ сей, узнаный найбôльшими повагами лѣкарскими за найлѣпшій, заступає и перевысшає всякî мяснî екстракты заграничнî.

Въ торговляхъ лишень въ формахъ **пôдковы зъ крестомъ** спродають сей буліонъ

ЗАВЕДЕНЬЕ

малярскє, лякирниче и ритовниче

основане 1847 г.

ôдличене численными медалями на выставкахъ

Г. ШАПИРА

у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 10 и 2.

Вырôбъ надписей металевыхъ, мальованыхъ и вытисканыхъ.

Рытовництво и фабрикація стампиль мосяжныхъ и каучуковыхъ для урядôвъ парохіяльныхъ, шкôльныхъ, зарядôвъ господарскихъ итп. въ рускôмъ языцѣ.

Принимає ся роботы лякирничî при будôвляхъ и выконує шибы травленî въ способъ хемічный для пріукрашеня ôконъ церковныхъ, палатъ, лѣтныхъ помешканъ итд.

При замовленяхъ упрашаю писати выразно адресъ моєго заведеня, улиця Сикстуска ч. 10.

Окулиста Р. Ґезанґъ,

б. ельевъ асистентъ и операторъ на окулистичнôй клиницѣ проф. Фухса у Вѣдни.

Львôвъ, ул. Ягайлоньска ч. 2

напротивъ нового гмаху Касы Ощадности.

Яковъ Федеръ

мѣскій лѣкарь и акушеръ

бувшій секундаріюшь общого шпиталя у Львовѣ, осѣвши въ **Устю зеленôмъ**, лѣчить всякî слабости въ кругъ медицины и хирургіи входячî.

АПТЕКА ПÔДЪ „СРѢБНЫМЪ ОРЛОМЪ“

ЖИГМОНТА РУКЕРА

поручає:

Зѣлье Др. Себурґера, тоє надзвычайно розширене средство, єсть рôвно яко попередне скуточне противъ кашлю, хрипки, катару и иншихъ слабостей грудныхъ.

Цѣна пуделка 20 кр.

По причинѣ зменшеня коштôвъ удержаня, цѣны меншî!

„CONCORDIA“

ПЕРШЕ ЛЬВÔВСКЕ ЗАВЕДЕНЬЕ ПОХОРОННЕ

Ф. ОПУХЛЯКЪ и СЫНЪ

у Львовѣ, пляцъ Капитульный ч. 3.

уряджує похороны почавши ôдъ найпоєдинчшихъ до найвыставнѣйшихъ, для всѣхъ становъ, а выконує зъ звѣстною совѣстностю якъ найбôльшî препорученя, усуває всякî трудности полишенôй родинѣ.

Всякî приборы похороннî суть всегда въ найбôльшôмъ доборѣ на складѣ.

Головный складъ **домовинъ металевыхъ** герметичныхъ (що до якости незрôвнаныхъ)

Домовины деревянî дубовî, политерованî, имитаціи металевыхъ, обтягненî атласомъ и китайкою

Матерацы до домовинъ, подушки и капы атласовî адамашковî, сатиновî, мульевî органтиновî и т. д.

Комисовый складъ вѣнцôвъ надгробныхъ.

Вѣнцѣ металевî зъ порцеляновыми цвѣтами зъ сухихъ и робленыхъ цвѣтôвъ въ богатôмъ доборѣ — такожь шовковî, атласовî и моровî **шарфы** и **бинды** до вѣнцôвъ зъ написомъ або безъ того.

Вѣнцѣ зъ живыхъ цвѣтôвъ выконує безъ рôжницѣ поры року якъ найскорше.

Заведенье похоронне „Concordia“ уряджує такожь цѣлковитî похороны на провинціи. Всякî замовленя зъ провинціи безъ рôжницѣ (въ день чи въ ночи) выконує безпроволочно

„CONCORDIA“.

По причинѣ зменшеня коштôвъ удержаня, цѣны меншî!

Максимиліянъ Бешлоссъ

лѣкарь и акушеръ,

по шестилѣтнôй практицѣ въ публичнôмъ шпиталю лѣчить всякî хоробы входячî въ закресъ медицины, хирургіи и акушеріи спеціяльно же хоробы невѣстъ.

Мешкає и ординує при улици Жолкôвской ч. 29.

БРОНИСЛАВЪ ВИТКЕВИЧЪ

аптикарь у Львовѣ улиця Жовкôвска (коло заставы),

оручає знанî зъ доброты своєи и письмами узнаня надгородженî средства курацийнî, а перше всего:

Нервотонъ.

Средство домове помочне у многихъ боляхъ, ревматизмахъ, ломаняхъ, исхіосъ и паралижахъ.

Цѣна фляшки: 40 кр.

Подяка. Добротвôръ, 13 марта 1890.

Вп. Брониславъ Виткевичъ, аптикарь. Львовъ-Пôдзамче.

Передъ кôлькома лѣтами черезъ апоплєксію утративъ я силу въ правôй руцѣ, що тымъ тяжше мя дотнуло, що зъ причины того мусѣвъ я покинути выгôдне мѣсце яко официялиста приватный и зôставати зъ моєи родиною безъ найменшои помочи.

Въ моихъ терпѣняхъ уживавъ я найрозличнѣйшихъ средствъ, якî менѣ только раджено, но все на дармо.

Доперва уживанье черезъ довшій часъ **„Нервотону“**, препоручуваного въ анонсахъ **„Календаря здоровя Леопольда Литыньского“**, доказало чуда! Ото теперь рушаю рукою якъ давнѣйше. Дякую Вамъ Пане, що своимъ чудеснымъ средствомъ стали вы найбôльшимъ добродѣємъ терпячихъ людей. Антоній Новаковскій.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.